

pali njeno čast, zatorej je vas zaprla v ječo, kakor tatu, izbravši tako kazni, ki se jej zdi najbolje upravičena. Dokler se bodete nahajali v tem zaporu, ste dolžni služiti si hrano s predenjem, in čim več ko napredete na dan, tem tečnejši bode vaš obed, a če menite lenariti — ne dobite nič družega, nego kruh in vodo“.

Okence se je zaprlo.

Vitez je hotel nekaj zarobantiti za njo, no glas mu je odrekel, le tiho ječanje se mu je izvilo iz grla. Prebledel je, opotekaje stopil k postelji in malone onesveščen se zvrnil v njo. Ko se je zavedel, jel je misliti na samomor. Ali meča ni imel pri sebi, a obesiti se ni mogel, kajti svodi temnice so bili precej visoki. Pri tem je še v srcu gojil upanje, da je vse to le šala, in da ga kmalu izpuste. (Konec prih.)

Novice.

— **Osebnosti.** Okrajni šolski nadzornik za krški in litijski okraj gosp. Anton Maier je imenovan okrajnim šolskim nadzornikom za slovenske in utrakvistične šole v Ljubljani, nadučitelj v Zagorju g. Ljudevit Stiasny pa okrajnim šolskim nadzornikom za krški in litijski okraj. — Nadučitelj v Sodražici gospod Ivan Mandelj je dobil častno svetinjo za 40letno zvesto službovanje. — Sekundarij v bolnici usmiljenih bratov v Kandiji pri Novem mestu gospod dr. Ernest Mayer pride kot operator na kliniko prof. Rosthorna v Gradec. Volonter v deželni bolnici v Ljubljani gosp. dr. Fr. Dolšak pride kot sekundarij na bolnico v Kandijo. — Notarski kandidat v Kočevju, gosp. Moric Karnitschnigg, je imenovan notarjem v Senožečah. — Absolvirani pravnik, gosp. Hubert Ryschavy, je imenovan konceptnim praktikantom pri uradu za odmerjenje pristojbin v Ljubljani.

— **Poročilo** se je v Ljubljani gospod dr. med. Ivan Oražen, zasebni zdravnik z gospo Ženka Dejak, roj. Auer. Čestitamo!

— **Volitve v trgovinsko in obrtno zbornico Kranjsko** so razpisane na dan 22. t. m. Kandidatje, katere nasvetuje narodno-napredna stranka, so: Trgovinski odsek: I. kategorija (veletrgovina): Ivan Hribar, ravnatelj banke „Slavije“ v Ljubljani, Franc Kollmann, veletržec v Ljubljani; II. kategorija: Franc Hren, trgovec v Ljubljani, Ivan Mejač, javni družabnik tvrdke „Gričar & Mejač“ v Ljubljani, Viktor Rohrmann, trgovec v Ljubljani, Feliks Urbanc, trgovec v Ljubljani; III. kategorija: Anton Ditrich, trgovec v Postojni, Leopold Fürsager, trgovec v Radovljici, Ciril Pirc, trgovec v Kranju, Josip Medved, trgovec v Novem mestu. Obrtni odsek: I. kategorija: se ni nastavilo kandidatov, se prepušča volilcem; II. kategorija: Franc Kraigher, krojač v Ljubljani, Josip Lenarčič, tovarnar na Vrhnikih, Josip Maček, gostilničar v Ljubljani, Vinko Majdič, tovarnar v Kranju, Josip Petrič, tovarnar kartonaž v Ljubljani, Ivan Rakovec, tovarnar v Kranju, Ivan Schrey, pekovski mojster v Ljubljani, Filip Supančič, stavbenik v Ljubljani, Josip Vidmar, dežnikar v Ljubljani, Ivan Zamljen, čevljar v Ljubljani.

— **Vilharjev kip.** V kratkem času preseneti akademični kipar, gosp. Repič slovensko javnost s krasnim umetniškim delom. Povečani doprsni kip pesnika Vilharja, ki ga je izdelal za Postojno, je namreč že vlit in ga le še rezbar

spopolnjuje. Umetniku so pri delu služile tri slabe slike pokojnega, a ravnal se je najbolj po oni, ki ga predstavlja kot očeta, sedečega sredi družine. Kip je vsestransko popoln. Vilharjevi sorodniki, katerim je gosp. Repič poslal sliko originala, so se mu prav iskreno zahvalili, osobito za to, ker je podobnost tako dobro pogodil. Delo bode razstavljeno meseca maja ali junija v Ljubljani, kjer se bode lahko vsakdo divil nad redko domačo umetnostjo!

— **Dr. Ivan Tavčarjeve povesti** izidejo v kratkem v Pragi s pisateljevo podobo in pisateljevim životopisom v češkem prevodu, ki ga je preskrbel gospod Josip Pavlík. Isti pisatelj je priobčil v zadnjem (III.) zvezku češkega zbornika „Květy“ zanimivo študijo pod naslovom „Slovenské písemnictví nové doby“, v kateri razpravlja zlasti o slovenskih pesnikih novejši in najnovejši dobe.

— **Nagloma umrla** je v Vipavi mizarjeva žena Marija Vukovič. Ker se sumi, da je umrla vsled zastrupljenja, se je začela sodna preiskava.

— **Rudnik v Sv. Ani pri Trziču** je last neke delniške družbe, glede katere je bilo čitati kaj čudnih obdolžitvev. Zadnji čas se je delalo na to, da bi se ta rudnik podržavil, a dotična prizadevanja se niso posrečila. Družba bo imela 22. t. m. občni zbor, na katerem se sklene likvidacija. Delovanje v rudniku se je že opustilo, delavci pa so dobili zaslužka pri drugem podjetju v Trziču.

— **»Deutscher Verein« v Ljubljani**, politično središče kranjskih Nemcev, je imel v soboto svoj občni zbor. Pri ti priliki se je naznanilo, da se je gosp. dr. J. Suppan, bivši ljubljanski župan in državni ter deželni poslanec, iz ozirov na svojo starost popolnoma umaknil iz političnega življenja. Gospod vitez Januschowsky je predlagal, naj se deluje na to, da se ustanovi nemška šola v — Šiški.

— **Vrhunec nesramnosti.** Omenili smo že svoječasno, da je izdal „pedagog“ Meierl „Navod za pripravo učiteljem pri pouku domoznanstva“. Ta brošura kaže ne le skrajne nevednosti, temveč tudi cele nesramnosti napram Slovincem. Tukaj se med drugim trdi, da so Slovenci narod samih hlapcev in dekel, ki še vedno govore neki (?) Nemcem neumljivi jezik (!!) se hranijo samo z ajdovimi in koruznimi žganci. Upali smo, da se deželna naučna uprava oglasi proti tako nesramnemu pamfletu, ki bi naj bil namenjen poučnim namenom. Toda baš nasprotno se je zgodilo. Deželni šolski svet štajerski je z odlokom z dne 3. oktobra l. 1901 priporočil okrajnim šolskim svetom tudi na Spodnjem Štajerskem, naj kupujejo omenjeno brošuro za svoje in učiteljske knjižnice, a isto so storili tudi okrajni šolski sveti na krajne šolske svete glede njihovih knjižnic. Ali res ni pomoči proti tolikemu javnemu zasramovanju naše narodnosti?

— **Za regulacijo Savinje** od Mozirja do Laškega trga se vrše pri celjskem okrajnem glavarstvu posvetovanja, h katerim so prišli zastopniki namestništva, dežele, južne železnice itd.

— **Novo vojašnico** v Ptujju je sklenilo mesto zidati na takozvanem Adelsbergovem zemljišču, ako bo hotela dežela Štajerska primerno svoto prispevati.

— **Slovenski kmetijski pouk na Koroškem.** Uradni list Koroške c. kr. kmetijske družbe naznanja v svoji zadnji 5. številki od dne 1. t. m.: „Po ravnokar došlem poročilu se bode slovenski potovalni učitelj gosp. Viuko Šumi v svojih velikonočnih počitnicah od srede marca do srede aprila mudil na Koroškem in imel gospodarska predavanja v slovenskem jeziku. Predstojništva kmetijskih podružnic, ki želijo takih predavanj, se povabijo, da napravijo v tem času shode in taiste naznanijo pri podpisnem družbenem predstojništvu“. — Ta je res lepa! V računu kmetijske družbe za leto 1901. beremo med „dohodki“, da je sprejela od države za slovenskega potovalnega učitelja 2000 kron. V istem računu vidimo

med „stroški“, da je dala za slovenskega potovalnega učitelja „Pauschalbeitrag“ 1660 kron. Nočemo tu vpraševati, kam je izginilo ostalih 340 kron, ki jih je država dovolila za slovenski potovalni pouk, ki se pa za ta pouk porabile niso; pribijemo samo, da kmetijska družba zadnji čas, menda že jedno leto, sploh slovenskega pouka priredila ni! — Slovenski potovalni učitelj biva Bog ve kje, za slovenska predavanja se nihče ne zmeni, in samo v svojih počitnicah pride slovenski potovalni učitelj, da se tako mimogrede in morda „zaradi lepšega“ tuintam oglasi!! — To je pač naravnost škandal, o katerem treba spregovoriti na merodajnem mestu!

— **Opuščena tovarna.** Pliberška rudarska družba podira v Celovcu svojo tovarno za svinčno belino, ter se zgradi na tem mestu mestna klavnica.

— **Jubilejne razglednice Srečka Bartela.** Društvo „Narodni dom v Trstu“ je izdalo o priliki 25letnice pevodstva gosp. Srečka Bartela kaj lične razglednice z jubilarjevo sliko.

— **Železnična proga Trst-Poreč** se ne bo mogla otvoriti, kakor se je bilo določilo. Zadnja burja je povzročila na progi veliko škode. Vihar je vrgel par vagonov v morje, potem pa so pluskajoči valovi spodkopavali progo, da bodo poprave stale 25.—30.000 kron.

— **Slovenski jezik v Rusiji.** V Žurnalu Ministrstva Narodne Prosvete za januar l. 1902, št. I. natisnjena je „vladna naredba“, ki priporoča, da si biblioteke višjih razredov vseh srednjih šol podrejenih ministrstvu narodne prosvete, nabavijo „Slovensko-ruski slovar“ in „Gramatiko slovenskega jezika“, katero je sestavil gospod državni svetnik profesor M. Hostnik. „Slovnica“ je lansko leto jednoglasno bila priznana za dostojno premijo grofa D. A. Tolstega. „Goriška Tiskarna“ gosp. Gabrščka ima v zalogi 200 odtisov omenjenih knjig, ki vkupaj stanejo 1 rubelj 50 kopek (4 kr.). Upamo, da rojaki ne zaostanejo v priznanju zaslug, ki se jih je pridobil g. Hostnik v proslavo slovenskega imena v Rusiji. Najlepša nagrada za njegov mnogoletni trud bode, ako rojaki gosp. Hostnika posežejo po njegovi knjigi.

— **Nesreča.** Te dni je bila v Borovnici na križpotu povožena dveletna deklica Ana Šivic. Otrok je po žurnem trpljenju umrl. Povožil jo je hlapec slavnega Merhuna z Brega.

— **Poneverjalec na pošti.** Bivši poštni upravitelj Niederle, ki si je prilastil na Pragerskem več tisoč kron zupanega denarja ter hotel ž njim pobegniti v Ameriko, je bil pred mariborskimi porotniki obsojen v petletno težko ječo.

— **Usad se je udrl** na Gorenjo vas, in sicer blizu ondotne orožniške vojašnice ter je povzročil 2400 kron škode.

— **Nezgodna na lovu.** Bivši vratar na južnem kolo-dvoru 73letni Ludovik Praunseis v Ljubljani, je bil te dni v družbi lovskega čuvaja Ivana Babnika iz Zadobrove na lovu pri Devici Mariji v Polju. Po končanem lovu sta šla Praunseis in Babnik za vrtnim zidom za deželno blaznico skupaj, noseča puški na ramah tako, da so bile cevi obrnjene navzdol. V bližini blaznice se je poslovil Babnik od Praunseisa, ta pa je segel v žep po denarnico, da bi dal Babniku napitek. V tem hipu pa se je sprožila puška, ker je najbrže Praunseis zadel ob napetega petelina na puški, počil je strel, in Babnik se je zgrudil na tla, zadet v levo stegno in tudi v trebušno votlino. To je bilo ob 1/25. uri. Poklicali so dr. Divjaka, ki mu je dal prvo pomoč, ob enem pa telefoniral po rešilni voz na rešilno postajo v „Mestnem domu“. Z rešilnim vozom so pripeljali Ivana Babnika v deželno bolnico, kjer so zdravniki konstatirali, da ima dve kosti prestreljene. Upanja je malo, da bi se ga obdržalo pri življenju. Slučaj je že, da ni povzročil strel večje nesreče, kajti v bližini dobrih 10 korakov opravljalo je pet zavodnih bolnikov poljska dela, ki so bili osuple priče razburjajočega prizora. Čas bi že bilo, da pride tamošnji lov iz rok raznih nedeljskih streljačev, kateri se

kaj malo pomišljajo v največji bližini poslopij popokati svoje patrone.

— **Žalosten slučaj.** Minoli četrtek je ljubljanska policija aretovala tajnika posojilnice v Žužemberku nadučitelja F. Koncilijo, kateri je obdolžen, da je tekom let poneveril večjo svoto posojilničnega denarja. Ko se je poneverjenju prišlo na sled, odpeljal se je tajnik z doma in šel v Trbiž z namenom, da se ustrelji. V Trbiž je dobil obvestilo, da je škoda plačana in da se stvar izvensodno poravna. Vsled tega se je vrnil v Ljubljano, a tu ga je policija po sodnem naročilu aretovala in izročila sodišču. Nesrečni mož je užival v Žužemberku velik ugled in splošno zaupanje. Čuje se, da so ga veliki izdatki za vzgojo otrok zapeljali, da je s posojilničnim denarjem poskušal svojo srečo na borzi. Našel je seveda ni, nego se le globlje in globlje zakopal, dokler ni prišla — katastrofa.

— **Rahločuten tat.** Iz šolskega poslopja pri Sv. Andražu v Leskovcu je nekdo ukradel toplomer. Župnik je s prižnice opominjal neznanega tatu, naj toplomer nazaj prinese. Župnikove besede so menda tatu pretresle srce, kajti naslednjega dne je prinesel toplomer nazaj, samo — živo srebro si je bil pridržal!

— **Delavski štrajk na Reki?** Vsi industrijski in pristaniški delavci so baje sklenili na posebnem shodu, da proglašijo generalno stavko, ako se njihovim zahtevam v par dneh ne ugodijo.

— **Požar.** Te dni je gorelo pri posestniku Andreju Jerebu v Krtini pri Kamniku. Užgal je domači sin, ko se je igral z žveplenkami. Skode je 5000 kron, zavarovan je pa bil Jereb samo za 800 kron.

— **Nečloveški mutec.** Kmetski fant mutec Janez Pipuš iz Gornjega Boča pri Mariboru je prišel minoli ponedeljek pijan domov. Ko mu je mati pijanost očitala, je sin mater s sekuro ubil, jo slekel in zakopal v gnoj. Neki hlapec, ki je bil v bližini, je hotel to preprečiti, a morilec je tudi njega ubil in skrnil njegovo truplo v hlevu. Tudi neko deklo, ki je vse to videla, je Pipuš težko ranil. Posrečilo se ji je zbežati in poklicati orožnike, ki so morilca zaprli.

— **Umor.** Dne 3. t. m. so našli ljudje blizu Orehovice pri Kostanjevici v nekem jarku truplo 70letne Marije Rajk. Truplo je hudo poškodovano. Sodi se, da je starka bila umorjena in sicer, da so jo umorili sinaha, ter njena brata. Tirijske so že v rokah novomeškega sodišča.

— **Obesil se je** v blaznici Anton Šmajdek iz Toplice na Dolenjskem. Stari mož bi bil moral blaznico zapustiti zaradi pomanjkanja prostorov in ker ni bil nisto nič nevaren. Ko je prišel občinski sluga ponj, da ga spremi v domačo občino, se je starček pred njim skrnil in se obesil.

— **Junaki bojzljivi.** Dunajska policija je zasačila v takozvani „Pietsch-Bude“ preko 50 dijakov. Dva dijaka sta se ravno sabljala, dva pa sta bila svoj dvoboj že dovršila ter sta bila nekoliko opraskana in obrezana. Ko je policija potrkala na vrata, je v sobi, iz katere se je šel pravkar žvenket sabeli, postalo nakrat tiho. Policija je trkala, a nihče se ni oglasil. Zato je vrata vlomila in našla družbo 50 vsenemških dijakov vso preplašeno. Ker je bila na tleh kri, so policaji iskali ranjenca, a ni ga bilo. Iskali so dalje ter našli enega v omari, enega pa v postelji, skritega pod pernicami. Oba sta bila ranjena. Junaka sta se skrila policiji, drugi pa so se potuhnili. Tako je vsenemško dijaštvo junaštvo včasih tudi bojzljivo, ako se pojavi policijska pikelhauba. Junaških sabljačev in krvoločnih, čast branečih mož pod pernicami in v omari še nista porabila Schönthan in Kadelbug.

— **Avstrijski kapital.** Avstrija je razkričana kot jako revna dežela. Ako računamo, da je Nemčija pri zadnjem

bančnem polomu zgubila 200,000.000 mark, nikakor nismo Avstriji tako revni, kakor smo razkričani. Premoženje avstrijskih bank znaša 6.710,000.000 kron, premoženje hranilnic 4.981,000.000 kron, premoženje posojilnic po Schulze-Deličevem sistemu 707,396.000 kron, onih z neomejenim jamstvom 428,631.000 kron in blagajen po Raiffeisenovem sistemu 103,000.000 kron, skupno torej 11 milijard 929 milijonov kron. Poleg tega se mora upoštevati tudi akcijsko premoženje industrije, železnic in poštne hranilnice z 140,881.921 kron. Potemtakem Avstrija ni tako revna, kakor se često piše.

— **Velika lumparija.** Iz Toplice na Češkem poročajo, da so našli na progi iz Toplice v Ustje že opetovano položen in železne droge, kar naj bi vrglo vlak s tira. Pri Karbica se je neki vlak že ponesrečil. Ravnateljstvo železnice je razpisalo 1000 kron, da se najdejo veliki lumpje, ki hočejo provzročiti nesreče.

— **Umoril mater in jo dal prašičem požreti.** V ogrskem trgu Kozme je umoril sin F. Lupokatin svojo mater, vdovo, ker se mu je sitno zdelo dajati jej užitek, in jo je dal požreti prašičem. Sosedova hčerka je to slučajno videla skozi plot in naznanila domačim. Zverinskega sina so hoteli tržani takoj obesiti, le orožniki so ga rešili s tem, da so ga odvedli v zapor, pred ljudsko sodbo.

— **Angleži na Reki.** „Novi List“ poroča, da Angleži, vkrajoč konje za južno Afriko, na Reki nimajo dovolj posla, zato pijančujejo in povzročajo konflikte s policijo. A nekateri Angleži so sklenili prijateljstvo z avstrijskimi vojaki, ki so bili v Ameriki in znajo angleški. S temi so večkrat v gostilnah. Nedavno so videli paradni marš naših vojakov. Angleži so strmeli, kajti doma tolike točnosti in napetosti ne poznajo. Zato se niso mogli dovolj načuditi, da imajo naši vojaki le po 6 krajcarjev na dan. „Pri nas dobivajo nad 1 gld. in še izvrstno hrano, pa niso tako čili in čvrsti kot vaši“, je dejal neki Anglež, Buri imajo seveda potem lahek posel!

— **Dvorska etiketa.** Pri poslednji domači veselici v Budimpešti je bilo razsojeno vprašanje radi etikete, kam je treba posaditi kneginjo Windischgraetzevo, in kam kneginjo Hohenberško, soprogo nadvojvode Frana Ferdinanda. Stvar se je tako razvozljala, da se je kneginja Windischgraetzeva vsedla takoj tik najmlajše nadvojvodinje pri omizju kot zadnja nadvojvodinja, kneginja Hohenberška pa je sedela prva med kneginjami. Ker je cesar želel, je nagovorila kneginja Windischgraetzeva jako „milostljivo“ kneginjo Hohenberško, ki je bila svoje dni v njenem dvorjanstvu.

— **Ruski in Slovanski klub v Belemgradu.** Kako da se bolj in bolj širi ideja splošne slovanske skupnosti, vidi se iz dejstva, da se namerava v Belemgradu v svrhu izobrazbi v spoznavanju slovanskih narodov, njih jezikov in običajev, ustanoviti kar dvojni klub in sicer „Ruski klub“, kateri si stavi nalogo, da seznanijo prijatelje ruskega jezika z bogato rusko slovnico. Večjo nalogo pa si je odbral „Splošni slovanski klub“. V tem klubu obdrževale se bodo redne mesečne seje, v katerih se bodo razpravljalo o vseh važnejših kulturnih in političnih pojavih slovanstva. Klub bode razpolagal tudi z slovansko knjižnico, v kateri bodo vsa važnejša dela slovanskih pisateljev v originalu, ali prevodu. Ustanoviti se nameravajo v tem klubu tečajji za učenje raznih slovanskih jezikov. Priredjevale se bodo zabave in koncerti s čisto slovanskim značajem. Pravila tega kluba so vže potrjena ter je za prospeh istega zanimanje od strani slovanskih prebivalcev Belgrada jako živahno.

— **Papež in žurnalisti.** Papež sprejema ne-le kralje in kneze, temveč tudi žurnaliste. Ob petindvajsetletnici njegovega kronanja so se mu poklonili laški katoliški novinarji ter mu prinesli v škrinjici toliko cekinov, kolikor mesecev Leon XIII. papežuje, namreč 300. „Kaj pa mi nesete?“ je vprašal papež in zagledavši škrinjico in zlate cekine, jih je

pohvalil, da so zvesti sinovi katoliške vere in jim je dal v znamenje svoje očetovske ljubezni svoj blagoslov.

— **Papež Leon XIII. in starost.** Sedaj ob jubileju sv. Očeta pravi neki francoski list, da je v rodbini papežev vže od nekdanj navadno, da člani iste dožive veliko starost. Tako je brat papežev kardinal Pecci doživel 84 leto, a drugi njegov brat 91 leto. Prejšnji telesni zdravnik papežev je dejal pri nekej priliki: ako Leona XIII ne zadene kaka težka bolezen, doživi brezdvomno visoko starost, ker je povsem zdrave konstitucije. No in naš sv. Oče je res na tem, da morda doživi stoletnico svojega rojstva, ker ne čuti nikakih težkoč in slabostij, ki jih ima navodno starost v svojem spremstvu. Ko je bilo pred nekaj časa več njegovih kardinalov boleznih, dejal je sv. Oče šaljivo: „Vse boleha, samo mi mladi ljudje smo zdravi“. Za vladanja sedanjega papeža umrli so trije državni tajniki in 138 kardinalov.

— **Dovtipno pismo princa Henrika.** S časnikarskega banketa v Novem Jorku je pisal princ Henrik svojemu bratu, nemškemu cesarju: „Danes sem obedoval z ameriškimi uredniki. Mislim, da sem prvi Hohenzoler, ki je obedoval s tiskarskimi ljudmi, dasiravno naša rodbina prehranjuje pogosto dovolj žurnalistov, seveda le v — zaporih“.

— **Sestro zažgal.** V Hamondu je triletni Viljem Novak nalašč in iz same škodoželjnosti zažgal obleko svoje mlade sestrice, ko sta bila sama doma, ter je gledal, kako se je zvijala v smrtih mukah. Njegov oče, ki je bil kurjač, je odšel na delo. Malo za tem je mati mladega Vilčeta hudo okarala vsled razposajenosti ter odšla v prodajalnico. Prišedši nazaj čez kakih 15 minut zaduhala v sobi smrad in dim, kakor bi se žgalo meso. Na tleh pa je zagledala svoje mlado dete vse goreče in zvijajoče se v zadnjih mukah. Blizo nje pa je stal poredni fant ter jo gledal. Povedal je, da je sam zažgal sestrično obleko, in pri tem ni kazal nikakega kesanja.

— **Župnik v ječi.** Nedavno sta prišla v stanovanje župnika Delaghe, pomožnega župnika pri sv. Karolu v Houplinesu pri Lille, dva orožnika ter sta ga aretirala. Župnik je nemo vzel svoj brevir in klobuk ter šel z orožnikoma. Najprej sta ga orožnika peljala v občinski zapor, pred katerim se je zbrala množica vaščanov. „Živel župnik! Živela svoboda! Proč s tirani!“ klicala je množica. Kot v triumfu spremljala je množica župnika, ko sta ga odvedla orožnika po blatni cesti naprej. 7 km je moral iti župnik peš, potem so se nekoliko oddehnili in nato je zopet moral hoditi peš z orožnikoma 5½ km do Lille, kjer sta ga v veliko senzacijo občinstva peljala orožnika po najbolj obljudenih ulicah. V jetnišnici so župnika takoj oblekli v jetniško obleko. In vzrok tega postopanja napram župniku? V občini Houplines je za župana neki Sohier, zagrizen nasprotnik duhovščine in vere. Tega človeka je župnik, ko je bil še majhen, oblačil! Sedaj je Sohier župan in kot tak odredil, da se v občini ne smejo prirejati cerkvene procesije. Župnik je stvar božjo više cenil nego županovo odredbo, in priredil je dve procesiji. Župnik je bil obsojen v globo in stroške kazenskega postopanja, ker mu pa niso mogli nič vzeti, moral je telesno trpeti. Pomožnemu župniku v Houplinesu vzel je župan celo občinsko stanovanje! Ko se je župnik povrnil te dni iz ječe, čakali so ga župljani pri — slavoloku, možje so župnika vzdignili in ga nesli v razsvetljeno cerkev. Župnik se županovim odredbam ni uklonil. Priredil je zopet procesijo. Župan je jezno gledal, ko je videl, da so za procesijo stopali sedaj tudi bivši njegovi prijatelji. Osamljen je sedaj župan Sohier in onemogel napram župniku! Proti župniku si radi procesij ne upa več postopati.

— **Vohun.** V Varšavi je bil ruski polkovnik Grimm aretiran zaradi vohunstva. Zajedno je bil aretiran še neki drugi, Grimmu prideljen častnik in tri gospe. Vsi aretovanci so nemške narodnosti. Grimma je aretiral guvernerjev pobočnik, polkovnik Kowalovski. Pri hišni preiskavi so se našli dokazi,

da se je Grimm že sedem let bavil z vohunstvom. Zaslužil je s tem nad 400.000 rubljev. Posredovale so aretirane dame.

— **Brez stanovanja.** „Figaro“ piše: „Bivši francoski kapita Dreyfus je hotel najeti stanovanje v Rotschildovi hiši v Parizu. Baron Edmund Rotschild je gospodar te hiše in je ravno na potovanju v Avstriji. Ko mu je o tem njegov oskrbnik telegrafiral, je odgovoril, da nima stanovanja za Dreyfus-a in pri tem je ostalo, ko je celo brat baron Alfonz imenovanega priporočal“

— **Časopis o železnici pred sto leti.** V Sonth-Kesingtonskem muzeji nahaja se zanimiva številka časopisa „Quarterly Review“ v katerem je govor o ideji železnice. Zanimivo je čuti, kako so tedaj mislili prvi učenjaki o železnici. List pravi med drugim namreč tudi sledeče: Mi ne moremo podpirati fantastični projekt, ker se smejemo smešni ideji železnice, ki se praktično izpeljati ne da. Je-li kaj bolj smešnega in absurdnega, kakor je misel, da bode težke vozove gonil par dvakrat hitreje, kakor so naši poštni vozovi? In pa tudi, kedo se bode podal v nevarnost vožnje s tako hitro lokomotivo. Prej bi bilo pričakovati, da se v artilerijski delavnici v Woolwichu vsede kedo na raketo ter zbeži v zrak. Nevarnost ne bi bila nič večja. Tako tedanji učenjaški list o železnici. To bi gledali isti učenjaki dandanes!

— **Železnice.** V Ameriških državah znaša skupna dolžina železniških prog 184.522 milijonov, na Nemškem 29.984 milijonov, na Francoskem 25.862 milijonov, v Rusiji 28.357 milijonov, na Angleškem 23.534 milijonov, v Indiji 21.543 milijonov. Angleška ima 62.252 vagonov, Nemška 34.590 vagonov, Amerika 43.893 vagonov. Na Angleškem vozi se na leto po železnici približno 1,062,911.100 popotnikov v Ameriki pa 698,342.000 to je skoro 700 milijonov popotnikov.

— **Princ Henrik v Ameriki.** „Glas Naroda“, list slovenskih delavcev v Ameriki, piše o potovanju princa Henrika v Ameriko, med drugim sledeče: Nemške ladije na naših trdnjavah niso pozdravili s streljanjem, kakor je to običaj ob prihodu kake vojne ladije. Čudno je, da na prvem jamboru „Hohenzollern“ niso razobesili ameriške zastave, kakor to zahteva mednarodna vljudnost. — Oni nemški mornarji, kateri so smeli na kopno, so bili v Novem Jorku pogoščeni zastonj, kajti nemškega drobiža ni hotel nihče vzeti. — V Chikagu sta imela v imenu mesta pozdraviti princa tudi dva Čeha: Viljem Koláček in I. Dvořak. Ta dva sta se zahvalila za „podeljeno iima čast“ in bodeta zajedno z ostalimi chikagskimi Čehi ugovarjala proti postopanju tukajšnjih uradnikov, kateri ravnaajo s princem nerepublikanski.

— **Rudeči koralj** (*Coralium rubrum*) s katerim se tako rade kinčajo devotke srednjih stanov, posebno v mestih, poznan je bil vže starim Grkom, ki so ga rabili za okras svojih tempeljnov in stanovanj. Seveda se je nahajal v večjih komadnih in krasnejših izrastkih, kakor se to nahaja dandanes, ki pridejo v kupčijo na drobno takorekoč le odlomki pravih koral in le kot mali odlomki nanizani na rudečo nit morejo imeti ono ceno, ki omogoči nepremožnemu ženstvu kinčati se ž njimi. Prave večje korale pa imajo visoko ceno. Nahaja se ta dragulj v toplem Sredozemskem in Črnem morju ter se z njegovim pridobivanjem pečajo največ Italijani, posebno prebivalci okrog Neapelja, kateri imajo okoli 500 nalašč za to prirejenih čolnov. Za to imajo jako primitivno pripravo, ki jo spuščajo v morje, nekak lesen križ pritrjen na sredi s težkim kamenjem, kar potem vlečejo po morskem dnu in s tem lomijo korale. Drugi zopet se spuščajo v morje, ter jih trgajo z roko kar seveda vzlic temu, da se na morskem dnu nahaja mnogo krasnih izrastkov koral, ne morejo izvrševati skrbno in natančno. Hitro pograbi, kar jim pride pod roke in hitijo na

površje, ker pod vodo ne morejo dihati več kakor nekaj minut. Na leto vendar spravijo na svetlo skupno do 50.000 kg v vrednosti do 4 milijone kron. Dobra roba ima ondi povprečno ceno po 40—70 kron/kg. Razni nakit in korale se izdeljujejo v Neapelju, Genovi in Livorni, ki daje zaslužka mnogim revnim družinam. Od ondi se pošilja po celej Evropi ter se uporablja za mnoge namene.

— **Pozdrav.** Kaj je pozdrav? Pozdrav je izraz simpatije ali dolžnost do onega, katerega pozdravljamo, je tako rekoč neizražena želja, da dotičnemu, katerega pozdravljamo, želimo vse dobro. Pozdrav je kakor denar. V navadi je jedno kot drugo samo s to razliko, da naš prijazni pozdrav ne stane ničesar in ga imamo na razpolago vedno, za denar pa se moramo truditi in ga le neradi razsipljemo. Vender, kako mnogo je včasih na jednom pozdravu ali pravzaprav na njegovem načinu ležeče. Koliko dá včasih misliti sam na sebi še tako priprosti pozdrav. Način pozdrava je včasih, ki nam odpre oči nasproti bedi bližnjega. Njegov od prikrivane bede in prošnje prešinjeni naglas omehča srce človekoljuba, da režežu po svojej moči pomore. Druzega zopet osreči pozdrav njegovega gospodarja, vsaj to mu označi, da je zadovoljen ž njim. Tretjega zopet vžali prezirljivi pozdrav jednega, kateremu je storil dobro. Najnavadnejši in najlepši so pozdravi med prijatelji. Oni ne potrebujejo pri pozdravih hinavščine, ki je v splošnem tako v navadi, ampak priprosto in srčno povedo si z jednim samim pogledom, z mimogredočim pozdravom vse kar jih osrečuje, kar jih žali; prijateljsko oko vidi u dnu duše prijateljevo bol. Tak pozdrav ni zgrešil pravega svojega namena, on osrečuje dotičnega, komur je veljal in v zavesti odkritosrčnosti ima dvojno veljavo. Sploh pa se pri pozdravih prepričamo vsaki dan, da naj bode njegov namen še tako formalen, še tako brez pomena, prijazen pogled, ki je združen z uljudnim pozdravom, najde vsakokrat prijazni odziv. Vljudnost bode naj nam vsikdar merilo pri različnih pozdravih in vsakokrat bodemo zadostili svoje dolžnosti.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 19. marcija t. l.: 29, 63, 57, 68, 35.
Na Dunaji dne 15. marcija t. l.: 52, 32, 85, 73, 89
V Gradci dne 15. marcija t. l.: 11, 10, 74, 72, 66.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 21. marcija 1902. Pšenica K 9 30 h, rž K 7 — h, ječmen K 7 — h, oves K 8 — h, ajda K 6 50 h, proso K 6 80 h, turšica K 6 20 h, leča K 9 — h, fižol K 8 — h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

100—300 gold. na mesec

zamorejo osebe vsakega stanu na vsakem kraju gotovo in pošteno brez kapitala in zgube zaslužiti z prodajo postavno dovoljenih državnih papirjev in srečk.

Ponudbe sprejme Ludwig Oesterreicher,
Deutsche Gasse 8 Budapest. (9—10)